

δὲ τοῦ λύκου τὸν ἀνὼν, καὶ λέγοντος, ὅτι θυσιάσει αὐτὸν ὁ ἱερεὺς¹⁸⁶, εἰ καταλάβῃ, τῷ θεῷ, ἐκεῖνος ἔφη πρὸς αὐτόν· ἀλλ' αἰρετώτερόν μοι ἐστὶ θεῷ θυσίαν εἶναι¹⁸⁷, ἢ ὑπὸ σοῦ διασφαρῆναι.

ΓΑΛΗ.

Γαλῇ εἰς ἐργαστήριον εἰσελθοῦσα χιλκίως, τὴν ἐκεῖ κειμένην περιέλειχε ῥίνην. Εὐομένης¹⁸⁸ δὲ τῆς γλώσσης¹⁸⁹, αἶμα πολὺ ἐφέρετο¹⁹⁰. ἡ δὲ¹⁹¹ ἤδετο, νομίζουσα τι τοῦ σιδήρου ἀφαιρεῖν¹⁹². ἄχρις οὗ¹⁹³ παντελῶς πᾶσαν τὴν γλῶσσαν¹⁹⁴ ἀνήλωσε¹⁹⁵.

ΑΙΘΙΟΥ.

Αἰθιοπὰ τις¹⁹⁶ ὠνήσατο, τοιοῦτον¹⁹⁷ εἶναι¹⁹⁸ τὸ χρῶμα¹⁹⁹ δοκῶν²⁰⁰ ἀμελεία²⁰¹ τοῦ πρότερον ἔχοντος²⁰². Καὶ παραλαβὼν²⁰³ οἶκαδε²⁰⁴, πάντα μὲν αὐτῷ προσήγε²⁰⁵ τὰ βύμματα²⁰⁶, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειράτο καθαίρειν²⁰⁷. Καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβάλεῖν οὐκ εἶχε²⁰⁸, νοσεῖν²⁰⁹ δὲ τῷ ποιεῖν²¹⁰ παρεσκεύασε²¹¹.

ΧΗΝΕΣ καὶ ΓΕΡΑΝΟΙ.

Χῆνες καὶ Γέρανοι ἐπὶ ταύτου²¹² λειμῶνος ἐνέμοντο. Τῶν δὲ θηρευτῶν ἐπιφανέντων²¹³, οἱ μὲν Γέρανοι, κοῦφοι²¹⁴ ὄντες, ταχέως ἀπέπτησαν²¹⁵ οἱ δὲ χῆνες, διὰ τὸ βάρος τῶν σωματίων μέιναντες συνελήφθησαν²¹⁶.

ΨΥΛΛΑ.

Ψύλλα ποτὲ πηδήσασα ἐπὶ πόδα ἀνδρὸς ἐκάθισεν. Ὁ δὲ²¹⁷ τὸν Ἥρακλῆν ἐπὶ συμμαχίαν²¹⁸ ἐκάλει. Τῆς δὲ²¹⁹ ἐκείθεν αὐθις ἀφαλλομένης²²⁰, στεναζάς²²¹ εἶπεν, ὦ Ἡράκλεις! εἰ ἐπὶ ψύλλῃ²²² οὐ συνεμάχησας, πῶς ἐπὶ μείζουσιν ἀνταγωνισταῖς συνεργήσεις;

ΚΟΡΑΞ καὶ ΟΦΙΣ.

Κόραξ, τροφῆς²²³ ἀπορῶν²²⁴, ὡς κατεῖδεν ἕν τινα εὐηλίω²²⁵ τόπῳ ὄφιν κοιμώμενον, τοῦτον καταπτὰς²²⁶, ἥρπασε²²⁷. Τοῦ δὲ²²⁸ ἐπιστραφέντος, καὶ δακόντος²²⁹ αὐτόν, ἀποθνήσκειν μέλλων²³⁰, εἶρηκε²³¹ δελταῖος²³² ἔγωγε! ὅς τοιοῦτον εὖρον ἔρμαιον²³³, ἐξ οὗ²³⁴ καὶ ἀπόλλυμαι.

186) Ὁ δὲ τὸν προσφέρει θυσίαν, διότι οἱ ἀρχαῖοι ἰθυιάζον προῖχτα εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν. 187) Μὴ εἶναι θυσίαν. 188) Γεν. ἀπόλυτος. 189) Αὐτῆς. 190) Ἐχένοτο, ἔρρεε. 191) Γαλῇ. 192) Ἀφαιρεῖν (εἰδ. ἀπαρέμφ.) (μέρος) τι (ἐκ) τοῦ σιδήρου. 193) Ὅς καιροῦ. 194) Εὐατῆς. 195) Ἀναλίσκω. 196) Ἀράπην· ἐκ τῆς Αἰθιοπίας, μέρους τῆς Ἀφρικῆς. 197) Ἀντικείμενον τοῦ εἶναι. 198) Εἰδ. ἀπαρέμφ. ἐξαρθρώμενον ἐκ τοῦ δοκῶν. 199) Κατὰ τὸ χρῶμα. 200) Νομίζω. 201) Δι' ἀμελείαν. 202) Αὐτὸν κυρίως. 203) Αὐτόν. 204) Εἰς τὸν οἶκόν του. Τοῦτο σημαίνει τὸ δέ. 205) Ἐφερε, προσήρμωσεν εἰς αὐτόν. 206) Καθαρτηρίους τρόπους. 207) Αὐτόν. 208) Ἐδύνατο. 209) Τελ. ἀπαρ. ἐξαρθρ. ἐκ τοῦ παρεσκεύασε. 210) Ὀνοματ. ἀπαρ. διὰ τοῦ ποιεῖν, διότι ἐκοπίαζε, διὰ τοῦ κόπου. 211) Τὸν ἔκαμψεν νὰ νοσήσῃ. 212) Τοῦ αὐτοῦ. 213) Γεν. ἀπόλ. χρόνου σημαντικῆ. 214) Ἐλαφροῦ. 215) Ἀφίπταμαι. 216) Συλλαμβάνω. 217) Ἀνὴρ. 218) Εἰς συμμαχίαν. 219) Ψύλλας. 220) Γενικὴ ἀπόλ. ἐπειδὴ ἐπέταξε. 221) Ὁ ἀνὴρ. 222) Κατὰ ψύλλου. 223) Γενικὴ συντακτικὴ τοῦ ἀπορῶν· τὰ στερητικὰ μετὰ γενικῆς. 224) Οὐκ εὐπορῶν, ἐμρούμενος. 225) Καλῶς ἡλιαζόμενος, προσβαλλόμενος ἀπὸ τὸν ἥλιον. 226) Καθίπταμαι. 227) Καταπτὰς, ἥρπασε τοῦτον. 228) Ὀφίως. Γενικὴ ἀπόλυτος αἰτίας σημαντικῆ. 229) Δάκνω. 230) Ὁ κόραξ. 231) Παρὰ. τοῦ λέγω, ἐκ τοῦ ἀφρ. Εἶρω. 232) Δυστυχῆς εἶμι. 233) Εὐρημα· διότι πᾶν ὅ, τι εὕρισκον οἱ παλαιοὶ εἰς τὸν δρόμον, τὸ ἀπέδιδον εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Ἑρμοῦ. 234) Διὰ τοῦ ὁποῦ.